

והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר לשאה היה אללים ויאמר אל האשה אף כי אמר אללים לא תאכלו מכל עז הגז' והוא אמר האשה אל הנחש מפרי עץ הagan נאכל: ומפרי העז אשר בטורק-הגן אמר אללים לא תאכלו מפניהם ולא תגעו בם פון תמתונו: ויאמר הנחש אל האשה לא-מות תמתונו כי ידע אללים פי ביום אכלכם מפניהם ונפקחו עיניכם והייתם כאלהם ידע טוב ורע ותרא האשה כי טוב העז לאכל וכי תאורה היא לעיניים ונחמד העז להשליל ותקח מפרי ותאכל ותתנו גם לאישת עמה ואכל וגפקחה עיני שמייהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגרת מוגרת: ונשמעו את קול יהוה אללים מטהרך ושמעו את קלה תאנה יהוה אללים מטהרך בדין ליום מיום ויתחרט האדים ואשתו מפני יהוה אללים בטורק עז הגן: ויקרא יהוה אללים אל-האדם ויאמר לו איפה: ויאמר את-קלע שמעתי בדין ואירה פיערים אני ואחבה: ויאמר מי הפיד לך כי עירם אתה במונ-העז אשר צויתך לבלי אכל-מפניהם אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתנה עמלדי הוא נתנה-לי מונ-העז ואכל: ויאמר יהוה אללים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנתש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אללים | אל-הנחש כי עשית זאת אוור אתה מכל-הבהמה ומכל חיות השדה

וכנחש היה ערום מכל מית השדה אשר עשה יהוה אללים ויאמר אל-האשה אן קי-אמיר אללים לא תאכלו מכל עז הגן: ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ הagan נאכל: ומפרי העז אשר בטורק-הגן אמר אללים לא תאכלו מפניהם ולא תגעו בם פון תמתונו: ויאמר הנחש אל-האשה לא-מות תמתונו כי ידע אללים פי ביום אכלכם מפניהם ונפקחו עיניכם והייתם כאלהם ידע טוב ורע ותרא האשה כי טוב העז לאכל וכי תאורה היא לעיניים ונחמד העז להשליל ותקח מפרי ותאכל ותתנו גם לאישת עמה ואכל וגפקחה עיני שנייהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגרת מוגרת: ונשמעו את-קלול יהוה אללים מטהרך בדין ליום מיום ויתחרט האדים ואשתו מפני יהוה אללים אל-האדם ויאמר לו איפה: ויאמר את-קלע שמעתי בדין ואירה פיערים אני ואחבה: ויאמר מי הפיד לך כי עירם אתה במונ-העז אשר צויתך לבלי אכל-מפניהם אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתנה עמלדי הוא נתנה-לי מונ-העז ואכל: ויאמר יהוה אללים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנתש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אללים | אל-הנחש כי עשית זאת אוור אתה מכל-הבהמה ומכל מית השדה

על גחן תך ועפר תאכל כל ימי חייך  
ואיבה אשית ביך ובין האשה ובין  
זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואפה  
תשופנו עקב: אל-האשה  
אמר הרבה ארבה עצבונך וחרנך בעצב  
תלמי בנימן ואל-איש תשועקך והוא  
ישל בר שלעת כלול אשיך וגאכל מון העץ  
אשר צייר לאמר לא תאכל ממנה  
ארורה האדמה בעבורך בעצובו  
תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר  
תלמייך לך ואכלת את שעיב השדה  
בעת אפיק תאכל לחם עד שיבך אל  
האדמה כי ממנה לכהות כי עפר אתה  
ואל עפר השיב ויקרא האדם שם אשתו  
חויה כי הוא היה אם כל חי ויעש יהוה  
אלhim כ אדם וכ אישתו בתנות עור  
וילבשים

על גחןך תך ועפר תאכל כל ימי חייך  
ואיבה אשית ביך ובין האשה ובין  
זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואפה  
תשופנו עקב: אל-האשה  
אמר הרבה ארבה עצבונך וחרנך בעצב  
תלמי בנימן ואל-איש תשועקך והוא  
ישל בר שלעת כלול אשיך וגאכל מון העץ  
אשר צייר לאמר לא תאכל ממנה  
ארורה האדמה בעבורך בעצובו  
תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר  
תלמייך לך ואכלת את-עשב השדה  
בצעת אפיק תאכל לחם עד שיבך  
אל-האדמה כי ממנה לכהות כי-עפר  
אתה ואל-עפר תשוב: ויקרא האדם  
שם אשתו מיה כי הוא היטה אם  
כל-חי ויעש יהוה אלhim לאדם  
ולאשתו בתנות עור וילבשים:

